

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

שבת דף צא.

על מי הקשה רב יצחק "אלא מעתה חישוב להוציא כל ביתו" וכו'? [תוד"ה מתקיף].

ומה השאלה?	על מי השאלה?	
א"כ כשחשב על כל ביתו, לא יהיה חייב עד שיוציאו כולו	לאביי, דעל דעת ראשונה חשוב שיעור	לרש"י
	לרב יהודה, דמועילה מחשבתו לחטה אחת	לתוס'

זרק כזית תרומה לבית טמא בשבת, מה הדין לענין טומאה ושבת?

לענין טומאה	לענין שבת	
פטור - דבעינן כביצה אוכלין	פטור - דבעינן כגרוגרת	כשלא נצטרף בנפילתו לכביצה
חייב - דמצטרף לכביצה אוכלין	איבעיא דלא איפשטא ¹	כשנצטרף בנפילתו לכביצה

האם יש טומאת אוכלין בפחות מכביצה לענין לקבל טומאה או לתת טומאה? [תוד"ה אי].

לטמא אחרים	לקבל טומאה	
אינו מטמא בפחות כביצה ³	מקבל בכל שהוא ²	לרש"י
-----	אינו מקבל טומאה בפחות מכביצה	לר"ת

שבת דף צא:

קופה שהיא מלאה פירות דלהלן, ונתנה מקצתה על האסקופא (כרמלית) ורובה בחוץ, מה הדין?

מלאה חרדל	מלאה קישואין	
חייב - דהוציא חלק מהחרדל	פטור - דמקצתן על האסקופא	לחזקיה - אגד כלי לא שמיה אגד
	פטור - דהכלי מקצתו בפנים ולא הוי הוצאה	לר' יוחנן - אגד כלי שמיה אגד

¹ והספק, האם מזה שמצטרף לענין טומאה מהני נמי להתחייב לענין שבת, או דלמא כל לענין שבת כגרוגרת בעינן. וניסתה הגמ' לפשוט שלא מהני, מהא דאמר אבא שאול גבי שתי הלחם ולחם הפנים ששיעורן כגרוגרת לענין הוצאת שבת. ולכאורה, אם נאמר שמה שחשוב לענין טומאה חשוב לענין שבת, א"כ הרי אלה חשובים להפסל ביוצא בכזית, ויהיה חייב בהוצאת שבת כבר בכזית דהרי נפסל ביוצא. ודחתה הגמ', דשאני התם דקדים פסול יוצא לאיסור שבת, דפסול יוצא הוא מיד חוץ לחומת העזרה, ואיסור שבת רק עד שיגיע לרה"ר. ולכן לא מהני פסול יוצא להחשיבו, משא"כ כאן שיתכן שכיון שטומאה ואיסור שבת (שבהנחה) - באים כאחד, כן יועיל להחשיבו.

² והביאו התוס' את דברי רש"י בפסחים, שהביא מתורת כהנים דאוכל מקבל טומאה מכל שהוא, אמנם אמר ר"ת דהיא רק אסמכתא. עוד כתבו התוס', דלענין הכשר פירש הרב פור"ת בשם רש"י, דאין אוכל מקבל הכשר בפחות מכביצה.

³ ופירש"י (בד"ה אי לענין טומאה), דבהכי מיבעי ליה בסוגיא, האם נטמא אחרים בטומאת אוכלין.